

حقیقت تصوف و عرفان از دیدگاه شریعت اسلامی و بزرگان صوفیه

نویسنده: پوهنیار محمد رفیق غریق

استاد فاکولته شرعیات و علوم اسلامی

چکیده

جنید بغدادی (رح) تصوف را چنین تعریف نمود: که این راه کسی یابد که کتاب خدای تعالی را بر دست راست گرفته باشد و سنت حضرت محمد ﷺ را بر دست چپ و در روشنایی این دو شمع می رود تا در مغاک شبهت نه افتد و نه در ظلمت بدعت. صوفی چون زمین باشد که همه پلیدی دروی افکنند و همه نکوئی از وی بیرون آید. تصوف ذکر است به اجتماع و جدی است به استماع و عملی به اتباع. از آنجائی که عرفان و تصوف گرفته از آیات پاک الهی و احادیث نبوی است مانند یک داروی شفا بخش و کیمیای سعادت همیشه جای خود را در جوامع اسلامی باز نموده و نیازمندان عرفان و تصوف می توانند با چنگ زدن به کلام الهی و فرا گرفتن قطره ای از بحر بی پایان تصوف روح خود را صفای معنوی بخشند. در زمان حاضر، اغلب مردم آن چنان اسیر دام مادیات گشته اند که در افکار و اذهان آنان، حتی تصویری از معنویات خطور نمی کند. اصول صحیح تصوف در قرآن و سنت موجود اند آن چه مردم گمان کرده اند که تصوف در قرآن و حدیث نیست کاملاً اشتباه است.

کلیدواژه ها: تصوف، طریقت، صوفی، مرشد، مرید، بیعت، معنویت